

łówek spółdzielniom mleczarskim zrzeszonym w Związku Spółdzielni Mleczarskich przez właściwe do spraw rolnych organy administracji prezydów rad narodowych w nieodpłatne użytkowanie spośród gruntów wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego za lata podatkowe 1963—1965.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

189

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 kwietnia 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1958 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 50, poz. 293, z 1959 r. Nr 29, poz. 135 i z 1960 r. Nr 36, poz. 177) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
 - a) w ust. 1 pkt 2 po wyrazach „z wyjątkiem” dodaje się wyrazy „województwa katowickiego”,
 - b) w ust. 1 pkt 3 skreśla się wyrazy „województwa katowickiego oraz”,
 - c) w ust. 2 liczbę „1962” zastępuje się liczbą „1963”;
- 2) w § 2 wyrazy „województw: gdańskiego i katowickiego” zastępuje się wyrazami „województwa gdańskiego”, liczbę zaś „1960” zastępuje się liczbą „1963”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: w z. *J. Kole*

190

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 kwietnia 1963 r.

w sprawie środków specjalnych pod nazwą „Podnoszenie zdrowotności”.

Na podstawie art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz w związku z § 13 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 10, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się typ środków specjalnych oznaczony lp. 30 pod nazwą „Podnoszenie zdrowotności”, do którego posiadania są uprawnione ministerstwa (urzędy centralne) oraz wydziały prezydów rad narodowych i jednostki budżetowe im podległe.

§ 2. Środki specjalne typu 30 pochodzą z nie wykorzystanych kredytów na zasiłki chorobowe, o których mowa w § 13 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 10, poz. 58).

§ 3. Ministerstwa (urzędy centralne) i wydziały prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) z uzyskanych środków (§ 2) mogą bądź bezpośrednio dokonywać wydatków w trybie, o którym mowa w § 4, bądź przelewać te środki finansowe na rachunki środków specjalnych typu 30 podległych jednostek budżetowych lub wydziałów prezydów rad narodowych niższego stopnia; wydziały te korzystają z analogicznych uprawnień w stosunku do podległych jednostek budżetowych i prezydów rad narodowych niższego stopnia.

§ 4. Wydatki ze środków specjalnych typu 30 są dokonywane na podstawie zatwierdzonych w obowiązującym trybie planów finansowych.

§ 5. Dochody w planach finansowych środków specjalnych typu 30 ministerstw (urzędów centralnych) i wydziałów prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oznacza się jako § 22

„Wpływy z nie wykorzystanych kredytów na zasiłki chorobowe”. Dochody w planach finansowych środków specjalnych typu 30 innych jednostek budżetowych oznacza się jako § 23 „Przelewy z rachunków środków specjalnych typu 30 «Podnoszenie zdrowotności»”.

§ 6. 1. Ustala się następującą klasyfikację wydatków środków specjalnych typu 30 „Podnoszenie zdrowotności”:

- 1) w zakresie rozdziałów stosuje się rozdziały według obowiązującej klasyfikacji budżetu centralnego i budżetów terenowych, z tym że w zakresie działu 6 „Ochrona zdrowia”, rozdział 88 „Lecznictwo zamknięte przyzakładowe” — stosuje się do lecznictwa przyzakładowego zarówno zamkniętego, jak i otwartego, i otrzymuje nazwę „Rozdział 88 — Lecznictwo przyzakładowe”,
- 2) w zakresie paragrafów stosuje się następujące paragrafy:
 - § 14 — zakup inwentarza,
 - § 15 — zakupy inwestycyjne,
 - § 16 — różne inwestycje,
 - § 18 — kapitałne remonty,
 - § 50 — przelewy na rachunki środków specjalnych typ 30.

2. Wydatki z rozdziału 88 „Lecznictwo przyzakładowe” mogą być dokonywane również w formie zwrotu zakładom pracy nie będącym jednostkami budżetowymi poniesionych przez te zakłady wydatków na podniesienie zdrowotności, pod warunkiem że wysokość dokonanych przez zakład pracy wydatków była uprzednio uzgodniona z właściwym dysponentem środków specjalnych. Wydatki te powinny być ewidencjonowane we właściwych paragrafach planu środków specjalnych typu 30.

§ 7. Nie wykorzystane w danym okresie budżetowym nadwyżki środków specjalnych typu 30 przechodzą na rok następny.

§ 8. W sprawach nie unormowanych zarządzeniem obowiązują: